

Fishing for Ålbo by i
HEDESUNDA 14:e årgången
ansvarig utgivare:
Olle Pettersson
I redaktionen:
Ålbo byförenings styrelse.

1998

Ålbo bladet

Ålbo bystuga invigd den 7 mars 1998.

DAGORDNING

Vid Ålbo byförenings årsmöte den.....^{19/4 - 98}.....

1. Årsmötets öppnande.
2. Val av ordförande och sekreterare för årsmötet
3. Val av två justeringsmän.
4. Godkännande av kallelse till mötet.
5. Styrelsens och revisorernas berättelser.
6. Fastställande av balansräkning.
7. Fråga om ansvarsfrihet för styrelse och kassaförvaltare.
8. Fastställande av antal styrelseledamöter jämte suppleanter.
9. Val av ordförande för ett år.
10. Val av styrelseledamöter jämte suppleanter.
11. Val av revisorer jämte suppleanter.
12. Val av valberedning.
13. Fastställande av budget och arbetsplan.
14. Behandling av styrelsens övriga förslag.
15. Behandling av till årsmötet inkomna motioner och förslag.
16. Behandling av övriga frågor.
17. Avslutning.

Vid lämplig tidpunkt görs uppehåll för kaffe.

Verksamhetsberättelse 1997

Byföreningen har under året varit samlade till styrelsemöten vid tre tillfällen. I föreningens regi har även andra aktiviteter genomförts:

Flirandet av sista april nere vid Kalvhaga där vi testade kunskaperna med tipsstig, njöt av en värmande brasa och tittade på fyrverkeri.

Vårstädnngen genomfördes som vanligt men med något färre deltagare.

Gökottan vid Kalvhaga var en kall och blåsig tillställning med få deltagare i år.

Sillfesten som är sommarens höjdpunkt var väldigt lyckad även denna gång. Vi var ca 100 personer som trivdes i fint väder.

Bystugan har under sommaren blivit upprustad av S-G Lönn som har arbetat med detta som ett alu-arbete.

Föreningen ansökte om bidrag från ett antal fonder under fjolåret, på våren -97 gav det resultatet att vi fick 25 000 kronor från en fond i Gävle kommun.

En ramp vid Kalvhaga har färdigställts där båtar kan tas upp och sättas i vattnet, kostnaderna för rampen ska ev ersättas av Söderfors-Hedesunda fiskevårdsområde.

Ålbo byförening

EKONOMISK SAMMANSTÄLLNING AV VERKSAMHETEN ÅR 1997-1998

Ingående behållning 8e mars 1997	20.373, 38
Inkomster	
Inläkter från verksamhet	39.151, 73
Utgifter	
Utgifter för verksamheten	42.531
Därav för bystugan	36.951, 50
Utgående behållning den 8e mars 1998	
Bank	11.036
Postgiro	3.273, 21
Kassa	<u>2.692, 90</u>
	17.002, 11
Utgående behållning	17.002, 11
Minskning av behållningen	3.371, 27
Ålbo den 8e mars 1998	

Håns J Zetterberg Kassör

GLAS-SPEL OCH KATTJAM

De flesta av Hedesundaborna kände Johan Malm i Ålbo som en skicklig musikanter på glas. Hans spelsätt gick så till, att han stämde glaset med olika vattenmängder och strök fram tonerna över glaskanterna genom att först doppa fingertopparna i ättika. Detta gav en ren och klar ton.

En gång vid helgtid skulle det bli predikan i en skola med inslag av glasspel av omförmälde Johan Malm. Just som han hade iordningställt sin spelplanering och börjat spela hördes ett läte, som kom som ett eko från andra änden av salen. Detta irriterade Malm, därför han slutade spela och väntade ett ögonblick. Sedan började han sjunga med sin söhora barytonstämma och ackompanjerade sig själv på glaset. Då kom en nästan ilsken ton från hörnet av rummet och i samma ögonblick hoppade en katt upp ur ett sprunnshål (skurvattenhål). Ett runt hål i golvet där man sopade ner skurvatten. Det hela slutade med ett skratt, men Malm var inte lika road av det inträffade. Han ställde frågan: "Skä'ja' fortsätta eller lär ja'gå hem?" Alla ropade med en röst: "Fortsätt!" Katten åkte ut ur rummet men han hade tydligen mått väl av besöket eftersom han envisades med att sätta sig vid fönsterblecket och jama. Det lät som yttjon (vinddrag, som yllning) i höstkvällen.

Gamle Lof i Ålbo berättade händelsen. Han var närvarande vid tillfället och kunde inte undgå att se det hela som komiskt.

Utdrag från "Sommarvandring längs Dalälven"
(artikelserie i GD 1952)

"...det är ingen konst att finna en lämplig utgångspunkt för den som vill ge sig ut på upptäcktsfärd bland Hedesundafjärdarnas otaliga holmar, och det är inte heller svårt att finna lämpliga utflyktsmål i dessa sägenomspunna trakter, där människor haft sina boplatser sedan hedenhös. Man behöver inte ens börja sin resa vid älvstranden, det går lika bra att kliva i skogvaktare J. A. Larssons lilla motorbåt, som ligger förtöjd i Ålboån strax nedanför Ålbos för längesedan nedlagda fäbodvall inte långt från Smedsängs station...."

"...En båtärd utför Ålboån är en upplevelse. Vassen vajar mänskö efter de sankade stränderna, mellan vilka det lilla vattendraget brmat sig fram i otaliga vindlingar och bildar ett kärt tillhåll för massor av änder och andra sjöfåglar. Vita och gula näckrosor gungar i tusental strax utanför vasskanten, och här och där bildar mörtgrässets rödlila blommor ett dekorativt inslag i den vita och gula blomsterprakten. Vill de sig väl kan man skimta en och annan älg bland strändernas lövsly, från vars djup fågelkvittret tränger ut över vattnet, där strandkrokarnas störan med jämna mellanrum dyker fram vid vasskanten som diminutiva slätprickar i en färled. Och här så småningom de vida strandängarna öppnar sig, kan man alljämt se en och annat stång sticka upp ur gräset, minnen om den nu längesedan förgångna tid, då bygdens folk ännu fahn det lönande att bärga de sankade slätterängarnas sträva starrgräs till vinterfoder åt sina kreatur. På kartan är det inte mera än 3 km efter ån från Ålbovallen till älven, men de otaliga vindlingarna ökar roddvägen till en halv mil, inna man når fjärdens öppna vatten. På en gång vidgar sig nu horisonten, i norr träder böndgårdarna i Ålbo fram i solskenet, i väster avtecknar sig strugorha vid Södfa färjsundet,

men något längre mot söder skymmer Arnön sikten mot Hadeholmslandet på andra sidan älven.”

Detta utdrag är visserligen gammalt men den vackra beskrivningen är väl inte alls illa och vi kan väl instämma i allt det fina., eller hur? För den som ännu inte åkt utefter Ålboån kan det verkligen rekommenderas även i nutid. Vacker natur och ett rikt djurliv (jodå, mygg också - men en hel del annat...). För den som vill utöka äventyret kan jag tipsa om kanotsfärd längs Ålboån ända uppifrån Vinnersjö men det är bara möjligt på våren, ofta runt Kristi Himmelsfärd. (Åker ni för tidigt så är vattennivån för hög och för sent ålerstår mest ett dike...)

Vidare ur : "En sommarvandring..."

"I början av 1800-talet bodde på Gysinge bruk en skogvaktare vid namn J. Axel Malmberg. Som skogsfolk i allmänhet var han mycket jaktintresserad och strövade ofta omkring i de på den tiden både vidsträckta och viltrika skogarna. Men han hade också en annan egerhet, han var en tillfällighetspoet, som gärna skildrade sina upplevelser och äventyr i bunden form.

Malmberg tillhörde väl inte de stora skalderna, hans produktion påhinde snarare både till form och innehåll om skillingtryckens enkla visor. De flesta av hans visor, som på sin tid var mycket uppskattade av de gamla smederna på Gysinge bruk, är också för länge sedan glömda, men sluhpen har gjort att åtminstone en av dem - en jägarvisa - kommit att bevaras till våra dagar.

- I rågången mellan Bergslagens skog i Gysinge och Klappsta byamäns marker på östra sidan av den väldiga Karinmossen, berättat skogvaktare Johan Larsson i Ålbo, ligger ett flyttblock av ansevärd dimension. På gamla kartor kallas den stora stenen "Gunnars kyrka", och en gammal sägen berättar att den fått sitt namn efter en liten gölse, som en gång gick ner sig på myren och önkligt onkom.

I dessa trakter brukade Malmberg ströva omkring på sina jakter, och bara några meter från "Gunnars kyrka" står ännu i dag en torrfulva, i vilken han skurit in "J. A. M. 1806". I 146 år har denna inskrift erinrat om den poetiska skogskarlen, nu är det väl bara en lidsfråga, innan den gamla torrfulvan försvinner.

Ovanstående skrevs alltså 1952 men senast förla året (-97) har bymedlemmar sett både stenen och torrfulvan kvar. Kan det vara ett lämpligt utflyktsmål vid tillfälle?

Baggbopojkarna

Baggbopojkarna i Ålbo var mycket för att slåss. Ibland på skämt men lika ofta på dillvar och då gick det hett till. En gång när Anderschas far gick förbi, så han till den till synes bråkigaste av pojkarna: " Du skä'nt va'så bystilliinn (retsam) så får du int' bolum. (slipper du stryk).

Kunde konsten att locka

Anderschas-Stina i Ålbo kunde konsten att locka på korna. När hon gick i Björsjöfallsskogen och trallade siha improviserade melodier, följde korna snällt och villigt och samlades på vallen. Hon kunde konsten att hoja (locka) och blev ansedd som den bästa vallpigan i socknen. Ingen av de andra vallpigorna kunde tävla med Anderschas-Stina, som även fick heta Eschk-Pers Stina.

Albo byförening

Albo byförenings namn godkändes vid en Oktoberfest den 22/10 1983. En majoritet godkände då förslaget om bildandet av en ideell förening, tidigare Albo byalag. Vid en titt i gamla protokoll kan man se att frågan togs upp redan november 1982 vid ett bykommitemöte.

Medlemmar i Albo byförening är samtliga bofasta i Albo samt övriga intresserade, därav flertalet sommarstugeägare som gått med. En styrelse finns (nuvarande ordförande är Olle Pettersson) och den som vill lämna förslag, idéer eller har synpunkter får gärna kontakta styrelsen eller om man så vill använda sig av idé-lådan vid stora anslagstavlan.

Punkt tre vid mötet i november-82 gällde bylokal och i mars 1998 invigdes Albo Bystuga. Förhoppningsvis kommer den att vara till stor nytta och nöje under många år framöver.

Foto: SVEN-ERIK ENGVALL

Ålbos bystuga. Ordförande i Ålbo byförening, Olle Pettersson, framför bystugan som invigdes i helgen.

Ålbos bystuga invigd

Nu har de fått en egen bystuga, Ålborna. Med hjälp av pengar från en fond, en alu-arbetare som hade jobb med stugan i sex månader, förutom allt frivilligt arbete förstås, står den nu om inte helt färdig så i alla fall invigd.

Varför ville man då ha en egen bystuga?

– Jag skrev i ansökan att vi har ett rikt föreningsliv i Ålbo och vi vill inte åka in till centrala Hedesunda bara för att hålla möten, berättar ordförande i Ålbo byförening, Olle Pettersson. Vi sökte och fick ur en fond från Gävle kommun 25 000 kronor. Genom auktioner, lotterier och andra aktiviteter har vi fått in en del pengar.

Stugan köptes genom av SJ för 6 000 kronor och transporterades hem i sex delar. I valet mellan ett par platser så

föll valet på en liten åker ungefär mitt i byn med Dalälven som vacker bakgrund.

Om man får in mer pengar så kommer en veranda att byggas och elfrågan lösas.

Än så länge kommer värmen från ett bensindrivet elverk. En torrklosett har satts upp. Stoltast är man nog över ålen som finns inlagd i dörrens färgade glas.

Som tack för sitt arbete med stugan förärades Sven-Göran Lönn en Hedesundaskäppa och blommor.

Ett 50-tal bybor hade kommit för att gå tipsrunda, lyssna på fiolspel av Ålbobarn, fika och se en videofilm om stugans uppbyggnad. Bystugan kommer att hyras ut till föreningar och till bybor som vill ha fester.

GD 12/3-98

